

Страни в главното производство

Ищец: Auditeur de travail

Ответник: Yangwei SPRL

Преюдициален въпрос

Трябва ли клауза 5, параграф 1, буква а) от Рамковото споразумение за работа при непълно работно време, сключено между Съюза на конфедерациите на индустриалците и на работодателите в Европа (UNICE), Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) и Европейската конфедерация на профсъюзите (ЕКП), приложено към Директива 97/81/ЕО на Съвета от 15 декември 1997 година относно Рамково споразумение за работа при непълно работно време, сключено между Съюза на конфедерациите на индустриалците и на работодателите в Европа (UNICE), Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) и Европейската конфедерация на профсъюзите (ЕКП) ⁽¹⁾, да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която предвижда:

- задължението за работодателя да съхранява на мястото, където може да се консултира правилникът за вътрешния трудов ред, копие на трудовия договор за работа при непълно работно време или на извлечение от него, в което се съдържат работните часове, самоличността и подписите на двете страни (член 157 от Програмния закон),
- задължението, че трябва да може във всеки един момент да се определи кога започва работния цикъл (член 158 от Програмния закон),
- що се отнася до променливите работни часове, задължението за работодателя да уведоми работника пет дни по-рано чрез съобщение; освен това в началото на деня следва да бъде изложено съобщение, съдържащо поотделно работните часове на всеки работник на непълно работно време; освен това посоченото съобщение трябва да бъде съхранявано в продължение на една година (член 159 от Програмния закон),
- задължението за работодателя, който е наел работници на непълно работно време да разполага с документ, в който трябва да бъдат вписани всички посочени в членове 157—159 отклонения от работните часове (член 160 от Програмния закон), документ, който следва да бъде съхраняван в съответствие с определени правила, уточнени в член 161 от Програмния закон?

⁽¹⁾ ОВ 1998, L 14, стр. 9.

Преюдициално запитване, отправено от Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Белгия) на 4 юли 2011 г. — Argenta Spaarbank NV/Belgische Staat

(Дело С-350/11)

(2011/С 282/11)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Страни в главното производство

Жалбоподател: Argenta Spaarbank NV

Ответник: Belgische Staat

Преюдициален въпрос

Допуска ли член 43 ЕО национална данъчноправна уредба, забраняваща на дружество, което е неограничено данъчнозадължено лице в Белгия, при определяне на размера на облагаемата печалба да прави приспадане за рисков капитал в размер на положителната разлика между, от една страна, нетната балансова стойност на активите на клоновете на данъчнозадълженото лице в друга държава членка на Европейския съюз, и, от друга страна, съвкупността от всички пасиви, които са включени в счетоводния баланс на тези клонове, в случай че това дружество има право да прави такова приспадане, ако тази положителна разлика може да бъде отнесена към място на стопанска дейност в Белгия?

Преюдициално запитване, отправено от Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Белгия) на 4 юли 2011 г. — KGH Belgium NV/Belgische Staat

(Дело С-351/11)

(2011/С 282/12)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Страни в главното производство

Жалбоподател: KGH Belgium NV

Ответник: Belgische Staat

Преюдициални въпроси

1. Следва ли член 217, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 302, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58) да се тълкува в смисъл, че при определяне на практическите подробности за вземането под отчет на сумите на митните сборове държавите членки могат да се ограничат да включат в националното законодателство единствено разпоредби, предвиждащи, че

— под „вземане под отчет“ по смисъла на тези национални разпоредби следва да се разбира „записването на съответстващата на определено митническо задължение сума в съответните счетоводни книги или на всякакъв друг носител“ — както в конкретния случай това е предвидено в член 1, точка 6 от Общия закон за митата и акцизите, одобрен с Кралски указ от 18 юли 1977 г. (*Belgisch Staatsblad* от 21 септември 1977 г., стр. 11425), потвърден със Закона за митата и акцизите от 6 юли 1978 г. (*Belgisch Staatsblad* от 12 август 1978 г., стр. 9013) и заменен, считано от 1 януари 1994 г., с член 1, точка 4 от Закона за изменение на Общия закон за митата и акцизите (*Belgisch Staatsblad* от 30 декември 1993 г., стр. 29031),

и че

— правилата относно вземането под отчет и относно условията за заплащане на митните сборове във връзка с определено митническо задължение се уреждат в регламентите на Европейските общности — както в